THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to invite the attention of the Government to a matter of urgent public importance and I think the matter is now well-settled. Suffice it for me to say at this juncture that the strike was the result of a clash between the doctors and workers in that Hospital. It is unfortunate that it has been reported that some assault had been made—whether it is true or not I do not know—and if it is a fact something has to be done. On that the doctors and the medical students struck work and the patients who were in the hospital were put to irrepairable suffering for four days. I understand that some persons were dealt with and departmental action was taken and some persons were dismissed.

The grievance ventilated by the subordinate staff is that no proper enquiry had been conducted and the principles of natural justice have not been completed and the order of dismissal and suspension were communicated even while the negotiations were in progress. I was informed that the orders were issued at about 11-15 on that day and the negotiations had not terminated even by 1 O'clock that day. That is the information I have. If that be the case, I would request the Government to take a lenient view and if it is a gross injustice and mistake that had been committed, it would be proper that drastic measures are taken; but if it is not so, it is better that both parties are sufficiently admonished so that better relationship may prevail and such things will not recur in future. That is the only point for which I want to bring to the notice of the Government and also this House that a strike by the doctors and staff would be most unwelcome as it would cause so much hardship to the patients and people. Such things should not recur in any institution in future and it is with that view that I have brought this motion. Thank you Sir.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்த வேலை நிறுத்தம் ஓரளவு முடிந்து விட்டது வரவேற்கத்தக்கது என்றாலும்கூட, அந்த சமயத்தில் நான் மதுரையில் இருந்தவன் என்ற முறையிலே சில விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை என்று கருதுகிறேன். காரணம், அங்கு இருக்கக்கூடிய டாக்டர்களிலேயே நல்லமுறையில் பணியாற்றக்கூடிய டாக்டர் திரு. ஜெயகுமார்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்த டாக்டர் தாக்கப் பட்டதும், மற்ற டாக்டர்களுக்கெல்லாம் ஆத்திரம் ஏற்பட்டு, வேலை

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. டி. தே. தங்கமணி]

நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. அதே நேரத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றாலும் "ஹவுஸ் சர்ஜன்கள்" எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து எமர்ஜன்ஸி கேஸ்களை அட்டன்ட் செய்ய வேண்டும் என்று முடிவு செய்து பணியாற்றியிருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கதாகும்.

எனக்குக் கிடைத்தத் தகவல்படி, டாக்டர் ஜெயகுமார் அவர்கள் ஒரு நோயாளியை டிஸ்சார்ஜ் செய்த பிறகு, அங்கு இருக்கக்கூடிய டீன் அவர்கள் தான் அவரை மீண்டும் அங்கே சேர்க்க வேண்டு மென்று சொன்னதாகவும், அதன் காரணமாக சர்ச்சை ஏற்பட்டு, அதன் பிறகு வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது. அதன் காரணமாக மற்ற இடங்களில் கூட—தஞ்சை, சென்னை, கோவை போன்ற இடங்களில் கூட வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலை மேலும் நீடிக்குமானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. எனவே, வேலை நிறுத்தத்திற்கான காரணங்களை அறிந்து அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒரு அவசரமான விஷயம். இல்லாவிட்டால் இதன் காரண மாக மேற்கொண்டும் ஏதாவது வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. அதனால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் சிகிச்சைப்பெற வந்த நோயாளிகள். உயிர் பிழைக்கக்கூடிய நோயாளிகள் அதனால் உயிரைவிட வேண்டிய நிலை ஏற்படும். இதை ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானமாகக்கொண்டு வரவேண்டாமென்று தான் நான் நினைத்தேன். இருந்தாலும், தொடர்ந்து இம்மாதிரியான பதட்ட நிலை ஏற்படுமா, நடந்த வேலை நிறுத்தத்திற்கு என்ன பரிகாரம் காணப்பட்டது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன். இதற்கு முழு விளக்கம் கொடுக்கும்படி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவந்ததற்கான காரணங்களை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களிலேயே ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு இருக்கிறது என்பதை முதலிலே நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை ஒரு முறை அவர்கள் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1973 பிப்ரவரி 12

மதுரை அரசு எர்ஸ்கின் மருத்துவமனையில் பணிபுரியும் மருத்துவர் டாக்டர் ஜெயகுமார், 25—1—1973 அன்று காலையில் சிகிச்சைக்குப் பிறகு ஒரு நோயாளியை மருத்துவ மனையிலிருந்து விடுவித்து வெளியே அனுப்பும்படி பணித்தார். அந்நோயாளி மருத்துவ மனையில் கடைநிலை ஊழியராகப் பணி புரிபவர் ஆவர். அன்று மாலை மருத்துவர் வார்டுக்கு வந்த சமயத்தில் நோயாளி வெளியே அனுப்பப்படாமல் வார்டிலேயே இருப்பதைக் கண்டார். எனவே, உடனடியாக அந்நோயாளியை அனுப்பும்படி மருத்துவர் பணித்தார். இதனால் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு இவர்மீது ஆத்திரம் ஏற்பட்டது. கடைநிலை ஊழியர்கள் பலர் மருத்துவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு வசை மாரி பொழிந்து அவரைத் தாக்கியதாகவும் புகார் எழுந்தது. மருத்துவமனைத் தலைவர் அவ்விடத்துக்குச் சென்று மருத்துவரைச் சமாதானப்படுத்தி அவரை அனுப்பி வைத்தார். டாக்டர் ஜெய குமாரை அனுப்பி வைத்தவுடன் நிலைய மருத்துவ அலுவலரின் முன்னிலையில் சம்பந்தப்பட்ட நான்கு கடைநிலை ஊழியர்களிடம் அவர்கள் தற்காலிகமாகப் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர் என்று வாய்மொழியாக மருத்துவமனைத் தலைவர் தெரிவித்தார். பிறகு 26—1—1973-ல் எழுத்து மூலமாக இதுகுறித்து ஆணை பிறப்பித்தார். அதன் பிறகு ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் இரவில் கூடி, வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தீர்மானித்தனர்.

இவ்வளவு விளக்கம் அவசியமில்லை என்றாலும், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததற்காக இந்த விளக்கத்தைத் தெரிவித்தேன். டாக்டர் தன் கடமையைச் செய்தார். ஆனால் ஊழியர்களில் ஒருவர் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்து சிகிச்சைப் பெற உரிமை இல்லையா, அதைக் கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா என்று எழுப்பியப் பிரச்சனையின் காரணமாக இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் இதைக் காரண மாகக் கொண்டு, ஹவுஸ் சர்ஜன்களும், டாக்டர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள். டீன் அவர்கள் எவ்வளவோ கேட்டுக் கொண்டும், அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை கைவிடவில்லை. அதனால் நோயாளிகள் பாதிக்கப்பட்டனர். நோயாளிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க, அவர்கள் மீது அனுதாபம் கொண்டு, டீன் அவர்கள் மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தார். தற்காலிகமாக சம்பந்தப் பட்டவர்கள் நீக்கம் செய்யப்பட்டதாக அறிவித்தார். அந்த நட வடிக்கை திருப்தி அளிக்காததால் வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்தது.